

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

¹ παυλος
αποστολος
ιησου
χριστου
δια
θεληματος
θεου
και
τιμοθεος
ο
αδελφος
τη
εκκλησια
του
θεου
τη
ουση
εν
κορινθω
συν
τοις
αγιοις
πασιν
τοις
ουσιν
εν
ολη
τη
αχαια
² χαρις
υμιν
και
ειρηνη
απο

θεου
πατρος
ημων
και
κυριου
ιησου
χριστου
³ ευλογητος
ο
θεος
και
πατηρ
του
κυριου
ημων
ιησου
χριστου
ο
πατηρ
των
οικτιρμων
και
θεος
πασης
παρακλησεως
⁴ ο
παρακαλων
ημας
επι
παση
τη
θλιψει
ημων
εις
το
δυνασθαι
ημας
παρακαλειν

τους
εν
παση
θλιψει
δια
της
παρακλησεως
ης
παρακαλουμεθα
αυτοι
υπο
του
θεου
⁵ οτι
καθως
περισσευει
τα
παθηματα
του
χριστου
εις
ημας
ουτως
δια
του
χριστου
περισσευει
και
η
παρακλησις
ημων
⁶ ειτε
δε
θλιβομεθα
υπερ
της
υμων
παρακλησεως

και
σωτηριας
της
ενεργουμενης
εν
υπομονη
των
αυτων
παθηματων
ων
και
ημεις
πασχομεν
και
η
ελπις
ημων
βεβαια
υπερ
υμων
ειτε
παρακαλουμεθα
υπερ
της
υμων
παρακλησεως
και
σωτηριας
⁷ειδοτες
οτι
ωσπερ
κοινωνοι
εστε
των
παθηματων
ουτως
και
της

παρακλησεως
8 ου
γαρ
θελομεν
υμας
αγνοειν
αδελφοι
υπερ
της
θλιψεως
ημων
της
γενομενης
ημιν
εν
τη
ασια
οτι
καθ
υπερβολην
εβαρηθημεν
υπερ
δυναμιν
ωστε
εξαπορηθηναι
ημας
και
του
ζην
9 αλλα
αυτοι
εν
εαυτοις
το
αποκριμα
του
θανατου
εσχηκαμεν

ινα
μη
πεποιθοτες
ωμεν
εφ
εαυτοις
αλλ
επι
τω
θεω
τω
εγειροντι
τους
νεκρους
10 ος
εκ
τηλικουτου
θανατου
ερρυσατο
ημας
και
ρυεται
εις
ον
ηλπικαμεν
οτι
και
ετι
ρυσεται
11 συνυπουργουντων
και
υμων
υπερ
ημων
τη
δεησει
ινα
εκ

πολλων
προσωπων
το
εις
ημας
χαρισμα
δια
πολλων
ευχαριστηθη
υπερ
υμων
¹²η
γαρ
καυχησις
ημων
αυτη
εστιν
το
μαρτυριον
της
συνειδησεως
ημων
οτι
εν
απλοτητι
και
ειλικρινεια
θεου
ουκ
εν
σοφια
σαρκικη
αλλ
εν
χαριτι
θεου
ανεστραφημεν
εν

τω
κοσμω
περισσοτερως
δε
προς
υμας
¹³ ου
γαρ
αλλα
γραφομεν
υμιν
αλλ
η
α
αναγινωσκετε
η
και
επιγινωσκετε
ελπιζω
δε
οτι
και
εως
τελους
επιγνωσεσθε
¹⁴ καθως
και
επεγνωτε
ημας
απο
μερους
οτι
καυχημα
υμων
εσμεν
καθαπερ
και

υμεις
ημων
εν
τη
ημερα
του
κυριου
ιησου
¹⁵ και
ταυτη
τη
πεποιθησει
εβουλομην
ελθειν
προς
υμας
το
προτερον
ινα
δευτεραν
χαριν
εχητε
¹⁶ και
δι
υμων
διελθειν
εις
μακεδονιαν
και
παλιν
απο
μακεδονιας
ελθειν
προς
υμας
και
υφ
υμων

προπεμφθηναι
εις
την
ιουδαιαν
¹⁷ τουτο
ουν
βουλευομενος
μη
τι
αρα
τη
ελαφρια
εχρησαμην
η
α
βουλευομαι
κατα
σαρκα
βουλευομαι
ινα
η
παρ
εμοι
το
ναι
ναι
και
το
ου
ου
¹⁸ πιστος
δε
ο
θεος
οτι
ο
λογος
ημων

ο
προς
υμας
ουκ
εγενετο
ναι
και
ου
¹⁹ο
γαρ
του
θεου
υιος
ιησους
χριστος
ο
εν
υμιν
δι
ημων
κηρυχθεις
δι
εμου
και
σιλουανου
και
τιμοθεου
ουκ
εγενετο
ναι
και
ου
αλλα
ναι
εν
αυτω
γεγονεν
²⁰οσαι

γάρ
επαγγελίαι
θεου
εν
αυτω
το
ναι
και
εν
αυτω
το
αμην
τω
θεω
προς
δοξαν
δι
ημων
21 ο
δε
βεβαιων
ημας
συν
υμιν
εις
χριστον
και
χριστας
ημας
θεος
22 ο
και
σφραγισαμενος
ημας
και
δους
τον
αρραβωνα

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄1:23 13 ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄1:24

του
πνευματος
εν
ταις
καρδιαις
ημων
²³ εγω
δε
μαρτυρα
τον
θεον
επικαλουμαι
επι
την
εμην
ψυχην
οτι
φειδομενος
υμων
ουκετι
ηλθον
εις
κορινθον
²⁴ ουχ
οτι
κυριευομεν
υμων
της
πιστεως
αλλα
συνεργοι
εσμεν
της
χαρας
υμων
τη
γαρ
πιστει

εστηκατε

2

¹ εκρινα

δε

εμαυτω

τουτο

το

μη

παλιν

εν

λυπη

προς

υμας

ελθειν

² ει

γαρ

εγω

λυπω

υμας

και

τις

εστιν

ο

ευφραινων

με

ει

μη

ο

λυπουμενος

εξ

εμου

³ και

εγραψα

υμιν

τουτο

αυτο

ινα

μη
ελθων
λυπην
εχω
αφ
ων
εδει
με
χαιρειν
πεποιθως
επι
παντας
υμας
οτι
η
εμη
χαρα
παντων
υμων
εστιν
⁴ εκ
γαρ
πολλης
θλιψεως
και
συνοχης
καρδιας
εγραψα
υμιν
δια
πολλων
δακρυων
ουχ
ινα
λυπηθητε
αλλα
την
αγαπην

ινα
γνωτε
ην
εχω
περισσοτερως
εις
υμας
⁵ ει
δε
τις
λελυπηκεν
ουκ
εμε
λελυπηκεν
αλλα
απο
μερους
ινα
μη
επιβαρω
παντας
υμας
⁶ ικανον
τω
τοιουτω
η
επιτιμια
αυτη
η
υπο
των
πλειονων
⁷ ωστε
τουναντιον
μαλλον
υμας
χαρισασθαι
και

παρακαλεσαι
μηπως
τη
περισσοτερα
λυπη
καταποθη
ο
τοιουτος
⁸ διο
παρακαλω
υμας
κυρωσαι
εις
αυτον
αγαπην
⁹ εις
τουτο
γαρ
και
εγραψα
ινα
γνω
την
δοκιμην
υμων
ει
εις
παντα
υπηκοοι
εστε
¹⁰ ω
δε
τι
χαριζεσθε
και
εγω
και
γαρ

εγω
ει
τι
κεχαρισμαι
ω
κεχαρισμαι
δι
υμας
εν
προσωπω
χριστου
¹¹ ινα
μη
πλεονεκτηθωμεν
υπο
του
σατανα
ου
γαρ
αυτου
τα
νοηματα
αγνοουμεν
¹² ελθων
δε
εις
την
τρωαδα
εις
το
ευαγγελιον
του
χριστου
και
θυρας
μοι
ανεωγμενης
εν

κυριω
13 ουκ
εσχηκα
ανεσιν
τω
πνευματι
μου
τω
μη
ευρειν
με
τιτον
τον
αδελφον
μου
αλλα
αποταξαμενος
αυτοις
εξηλθον
εις
μακεδονιαν
14 τω
δε
θεω
χαρις
τω
παντοτε
θριαμβευοντι
ημας
εν
τω
χριστω
και
την
οσμην
της
γνωσεως
αυτου

φανερουντι
δι
ημων
εν
παντι
τοπω
¹⁵ οτι
χριστου
ευωδια
εσμεν
τω
θεω
εν
τοις
σωζομενοις
και
εν
τοις
απολλυμενοις
¹⁶ οις
μεν
οσμη
θανατου
εις
θανατον
οις
δε
οσμη
ζωης
εις
ζωην
και
προς
ταυτα
τις
ικανος
¹⁷ ου

γαρ
 εσμεν
 ως
 οι
 λοιποι
 * καπηλευοντες
 τον
 λογον
 του
 θεου
 αλλ
 ως
 εξ
 ειλικρινειας
 αλλ
 ως
 εκ
 θεου
 κατενωπιον
 του
 θεου
 εν
 χριστω
 λαλουμεν

3

¹ αρχομεθα
 παλιν
 εαυτους
 συνιστανειν
 ει
 μη
 χρηζομεν
 ως
 τινες
 συστατικων

---

* 2:17 λοιποι Variant: πολλοι

επιστολων
προς
υμας
η
εξ
υμων
συστατικων
² η
επιστολη
ημων
υμεις
εστε
εγγεγραμμενη
εν
ταις
καρδιαις
ημων
γινωσκομενη
και
αναγινωσκομενη
υπο
παντων
ανθρωπων
³ φανερουμενοι
οτι
εστε
επιστολη
χριστου
διακονηθεισα
υφ
ημων
εγγεγραμμενη
ου
μελανι
αλλα
πνευματι
θεου
ζωντος

ουκ
εν
πλαξιν
λιθιναις
αλλ
εν
πλαξιν
καρδιαις
σαρκιναις
⁴ πεποιθησιν
δε
τοιαυτην
εχομεν
δια
του
χριστου
προς
τον
θεον
⁵ ουχ
οτι
ικανοι
εσμεν
αφ
εαυτων
λογισασθαι
τι
ως
εξ
εαυτων
αλλ
η
ικανοτης
ημων
εκ
του
θεου
⁶ ος

και
ικανωσεν
ημας
διακονους
καινης
διαθηκης
ου
γραμματος
αλλα
πνευματος
το
γαρ
γραμμα
αποκτενει
το
δε
πνευμα
ζωοποιει
7 ει
δε
η
διακονια
του
θανατου
εν
γραμμασιν
εντετυπωμενη
εν
λιθοις
εγενηθη
εν
δοξη
ωστε
μη
δυνασθαι
ατενισαι
τους
υιους

ισραηλ
εις
το
προσωπον
μωυσεως
δια
την
δοξαν
του
προσωπου
αυτου
την
καταργουμενην
⁸ πως
ουχι
μαλλον
η
διακονια
του
πνευματος
εσται
εν
δοξη
⁹ ει
γαρ
η
διακονια
της
κατακρισεως
δοξα
πολλω
μαλλον
περισσευει
η
διακονια
της
δικαιοσυνης

εν
δοξη
¹⁰ και
γαρ
ου
δεδοξασται
το
δεδοξασμενον
εν
τουτω
τω
μερει
ενεκεν
της
υπερβαλλουσης
δοξης
¹¹ ει
γαρ
το
καταργουμενον
δια
δοξης
πολλω
μαλλον
το
μενον
εν
δοξη
¹² εχοντες
ουν
τοιαυτην
ελπιδα
πολλη
παρρησια
χρωμεθα
¹³ και
ου

καθαπερ
μωυσης
ετιθει
καλυμμα
επι
το
προσωπον
εαυτου
προς
το
μη
ατενισαι
τους
υιους
ισραηλ
εις
το
τελος
του
καταργουμενου
¹⁴ αλλ
επωρωθη
τα
νοηματα
αυτων
αχρι
γαρ
της
σημερον
το
αυτο
καλυμμα
επι
τη
αναγνωσει
της
παλαιας
διαθηκης

μενει
μη
ανακαλυπτομενον
ο
τι
εν
χριστω
καταργειται
¹⁵ αλλ
εως
σημερον
ηνικα
αναγινωσκεται
μωυσης
καλυμμα
επι
την
καρδιαν
αυτων
κειται
¹⁶ ηνικα
δ
αν
επιστρεψη
προς
κυριον
περιαιρειται
το
καλυμμα
¹⁷ ο
δε
κυριος
το
πνευμα
εστιν
ου
δε
το

πνευμα
κυριου
εκει
ελευθερια
¹⁸ ημεις
δε
παντες
ανακεκαλυμμενω
προσωπω
την
δοξαν
κυριου
κατοπτριζομενοι
την
αυτην
εικονα
μεταμορφουμεθα
απο
δοξης
εις
δοξαν
καθαπερ
απο
κυριου
πνευματος

4

¹ δια
τουτο
εχοντες
την
διακονιαν
ταυτην
καθως
ηληθημεν
ουκ
εκκακουμεν

² αλλα
απειπαμεθα
τα
κρυπτα
της
αισχυνης
μη
περιπατουντες
εν
πανουργια
μηδε
δολουντες
τον
λογον
του
θεου
αλλα
τη
φανερωσει
της
αληθειας
συνιστωντες
εαυτους
προς
πασαν
συνειδησιν
ανθρωπων
ενωπιον
του
θεου
³ ει
δε
και
εστιν
κεκαλυμμενον
το
ευαγγελιον
ημων

ΕΝ
ΤΟΙΣ
ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΟΙΣ
ΕΣΤΙΝ
ΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΟΝ
⁴ ΕΝ
ΟΙΣ
Ο
ΘΕΟΣ
ΤΟΥ
ΑΙΩΝΟΣ
ΤΟΥΤΟΥ
ΕΤΥΦΛΩΣΕΝ
ΤΑ
ΝΟΗΜΑΤΑ
ΤΩΝ
ΑΠΙΣΤΩΝ
ΕΙΣ
ΤΟ
ΜΗ
ΑΥΓΑΣΑΙ
ΑΥΤΟΙΣ
ΤΟΝ
ΦΩΤΙΣΜΟΝ
ΤΟΥ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ
ΤΗΣ
ΔΟΞΗΣ
ΤΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ
ΟΣ
ΕΣΤΙΝ
ΕΙΚΩΝ
ΤΟΥ
ΘΕΟΥ
⁵ ΟΥ
ΓΑΡ
ΕΑΥΤΟΥΣ
ΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝ

αλλα
χριστον
ιησουν
κυριον
εαυτους
δε
δουλους
υμων
δια
ιησουν
⁶ οτι
ο
θεος
ο
ειπων
εκ
σκοτους
φως
λαμψαι
ος
ελαμψεν
εν
ταις
καρδιαις
ημων
προς
φωτισμον
της
γνωσεως
της
δοξης
του
θεου
εν
προσωπω
ιησου
χριστου
⁷ εχομεν

δε
τον
θησαυρον
τουτον
εν
οστρακινοις
σκευεσιν
ινα
η
υπερβολη
της
δυναμεως
η
του
θεου
και
μη
εξ
ημων
⁸ εν
παντι
θλιβομενοι
αλλ
ου
στενοχωρουμενοι
απορουμενοι
αλλ
ουκ
εξαπορουμενοι
⁹ διωκομενοι
αλλ
ουκ
εγκαταλειπομενοι
καταβαλλομενοι
αλλ
ουκ
απολλυμενοι

¹⁰ παντοτε
την
νεκρωσιν
του
κυριου
ιησου
εν
τω
σωματι
περιφεροντες
ινα
και
η
ζωη
του
ιησου
εν
τω
σωματι
ημων
φανερωθη
¹¹ αει
γαρ
ημεις
οι
ζωντες
εις
θανατον
παραδιδομεθα
δια
ιησουν
ινα
και
η
ζωη
του
ιησου
φανερωθη

εν
τη
θνητη
σαρκι
ημων
¹²ωστε
ο
μεν
θανατος
εν
ημιν
ενεργειται
η
δε
ζωη
εν
υμιν
¹³εχοντες
δε
το
αυτο
πνευμα
της
πιστεως
κατα
το
γεγραμμενον
επιστευσα
διο
ελαλησα
και
ημεις
πιστευομεν
διο
και
λαλουμεν
¹⁴ειδοτες
οτι

ο
εχειρας
τον
κυριον
ιησουν
και
ημας
δια
ιησου
εγερει
και
παραστησει
συν
υμιν
¹⁵ τα
γαρ
παντα
δι
υμας
ινα
η
χαρις
πλεονασασα
δια
των
πλειονων
την
ευχαριστιαν
περισσευση
εις
την
δοξαν
του
θεου
¹⁶ διο
ουκ
εκκακουμεν
αλλ

ει
και
ο
εξω
ημων
ανθρωπος
διαφθειρεται
αλλ
ο
εσωθεν
ανακαινιουται
ημερα
και
ημερα
¹⁷ το
γαρ
παραυτικα
ελαφρον
της
θλιψεως
ημων
καθ
υπερβολην
εις
υπερβολην
αιωνιον
βαρος
δοξης
κατεργαζεται
ημιν
¹⁸ μη
σκοπουντων
ημων
τα
βλεπομενα
αλλα
τα

μη
βλεπομενα
τα
γαρ
βλεπομενα
προσκαιρα
τα
δε
μη
βλεπομενα
αιωνια

5

¹οιδαμεν
γαρ
οτι
εαν
η
επιγειος
ημων
οικια
του
σκηνους
καταλυθη
οικοδομην
εκ
θεου
εχομεν
οικιαν
αχειροποιητον
αιωνιον
εν
τοις
ουρανοις
²και
γαρ
εν
τουτω

στεναζομεν
το
οικητηριον
ημων
το
εξ
ουρανου
επενδυσασθαι
επιποθουντες
³ ειγε
και
ενδυσασμενοι
ου
γυμνοι
ευρεθησομεθα
⁴ και
γαρ
οι
οντες
εν
τω
σκηνει
στεναζομεν
βαρουμενοι
εφ
ω
ου
θελομεν
εκδυσασθαι
αλλ
επενδυσασθαι
ινα
καταποθη
το
θνητον
υπο
της
ζωης

⁵ ο
δε
κατεργασαμενος
ημας
εις
αυτο
τουτο
θεος
ο
και
δους
ημιν
τον
αρραβωνα
του
πνευματος
⁶ θαρρουντες
ουν
παντοτε
και
ειδοτες
οτι
ενδημουντες
εν
τω
σωματι
εκδημουμεν
απο
του
κυριου
⁷ δια
πιστεως
γαρ
περιπατουμεν
ου
δια
ειδους
⁸ θαρρουμεν

δε
και
ευδοκουμεν
μαλλον
εκδημησαι
εκ
του
σωματος
και
ενδημησαι
προς
τον
κυριον
⁹ διο
και
φιλοτιμουμεθα
ειτε
ενδημουντες
ειτε
εκδημουντες
ευαρεστοι
αυτω
ειναι
¹⁰ τους
γαρ
παντας
ημας
φανερωθηναι
δει
εμπροσθεν
του
βηματος
του
χριστου
ινα
κομισηται
εκάστος
τα

δια
του
σωματος
προς
α
επραξεν
ειτε
αγαθον
ειτε
κακον
¹¹ ειδοτες
ουν
τον
φοβον
του
κυριου
ανθρωπους
πειθομεν
θεω
δε
πεφανερωμεθα
ελπιζω
δε
και
εν
ταις
συνειδησεσιν
υμων
πεφανερωσθαι
¹² ου
γαρ
παλιν
εαυτους
συνιστανομεν
υμιν
αλλα
αφορμην

διδοντες
υμιν
καυχηματος
υπερ
ημων
ινα
εχητε
προς
τους
εν
προσωπω
καυχωμενους
και
ου
καρδια
13 ειτε
γαρ
εξεστημεν
θεω
ειτε
σωφρονουμεν
υμιν
14 η
γαρ
αγαπη
του
χριστου
συνεχει
ημας
κριναντας
τουτο
οτι
ει
* εις
υπερ
παντων
απεθανεν

---

* 5:14 ει Variant: OMIT ει

αρα
οι
παντες
απεθανον
¹⁵ και
υπερ
παντων
απεθανεν
ινα
οι
ζωντες
μηκετι
εαυτοις
ζωσιν
αλλα
τω
υπερ
αυτων
αποθανοντι
και
εγερθεντι
¹⁶ ωστε
ημεις
απο
του
νυν
ουδενα
οιδαμεν
κατα
σαρκα
ει
δε
και
εγνωκαμεν
κατα
σαρκα
χριστον
αλλα

νυν
 ουκετι
 γινωσκομεν
¹⁷ ωστε
 ει
 τις
 εν
 χριστω
 καινη
 κτισις
 τα
 αρχαια
 παρηλθεν
 ιδου
 γεγονεν
 καινα
 τα
 παντα
 † ¹⁸ τα
 δε
 παντα
 εκ
 του
 θεου
 του
 καταλλαξαντος
 ημας
 εαυτω
 δια
 ιησου
 χριστου
 και
 δοντος
 ημιν
 την
 διακονιαν
 της

---

† 5:17 καινα τα παντα Variant: τα παντα καινα

καταλλαγης
19 ως
οτι
θεος
ην
εν
χριστω
κοσμον
καταλασσων
εαυτω
μη
λογιζομενος
αυτοις
τα
παραπτωματα
αυτων
και
θεμενος
εν
ημιν
τον
λογον
της
καταλλαγης
20 υπερ
χριστου
ουν
πρεσβευομεν
ως
του
θεου
παρακαλουντος
δι
ημων
δεομεθα
υπερ
χριστου
καταλλαγητε

τω
θεω
²¹ τον
γάρ
μη
γνοντα
αμαρτιαν
υπερ
ημων
αμαρτιαν
εποιησεν
ινα
ημεις
γενωμεθα
δικαιοσυνη
θεου
εν
αυτω

6

¹ συνεργουντες
δε
και
παρακαλουμεν
μη
εις
κενον
την
χαριν
του
θεου
δεξασθαι
υμας
² λεγει
γάρ
καιρω
δεκτω
επηκουσα

σου
και
εν
ημερα
σωτηριας
εβοηθησα
σοι
ιδου
νυν
καιρος
ευπροσδεκτος
ιδου
νυν
ημερα
σωτηριας
³ μηδεμιαν
εν
μηδενι
διδοντες
προσκοπην
ινα
μη
μωμηθη
η
διακονια
⁴ αλλ
εν
παντι
συνιστωντες
εαυτους
ως
θεου
διακονοι
εν
υπομονη
πολλη
εν

θλιψεσιν
εν
αναγκαις
εν
στενοχωριας
⁵ εν
πληγαις
εν
φυλακαις
εν
ακαταστασιαις
εν
κοποις
εν
αγρυπνιαις
εν
νηστειαις
⁶ εν
αγνοτητι
εν
γνωσει
εν
μακροθυμια
εν
χρηστοτητι
εν
πνευματι
αγιω
εν
αγαπη
ανυποκριτω
⁷ εν
λογω
αληθειας
εν
δυναμει
θεου
δια

των
οπλων
της
δικαιοσυνης
των
δεξιων
και
αριστερων
⁸ δια
δοξης
και
ατιμιας
δια
δυσφημιας
και
ευφημιας
ως
πλανοι
και
αληθεις
⁹ ως
αγνοουμενοι
και
επιγινωσκομενοι
ως
αποθνησκοντες
και
ιδου
ζωμεν
ως
παιδευομενοι
και
μη
θανατουμενοι
¹⁰ ως
λυπουμενοι
αι

δε
χαιροντες
ως
πτωχοι
πολλους
δε
πλουτιζοντες
ως
μηδεν
εχοντες
και
παντα
κατεχοντες
¹¹ το
στομα
ημων
ανεωγεν
προς
υμας
κορινθιοι
η
καρδια
ημων
πεπλατυνται
¹² ου
στενοχωρεισθε
εν
ημιν
στενοχωρεισθε
δε
εν
τοις
σπλαγχνοις
υμων
¹³ την
δε
αυτην

αντιμισθιαν
ως
τεκνοις
λεγω
πλατυνθητε
και
υμεις
¹⁴ μη
γινεσθε
ετεροζυγουντες
απιστοις
τις
γαρ
μετοχη
δικαιοσυνη
και
ανομια
τις
δε
κοινωνια
φωτι
προς
σκοτος
¹⁵ τις
δε
συμφωνησις
χριστω
προς
βελιαρ
η
τις
μερις
πιστω
μετα
απιστου
¹⁶ τις
δε

συγκαταθεσις
ναω
θεου
μετα
ειδωλων
υμεις
γαρ
ναος
θεου
εστε
ζωντος
καθως
ειπεν
ο
θεος
οτι
ενοικησω
εν
αυτοις
και
εμπεριπατησω
και
εσομαι
αυτων
θεος
και
αυτοι
εσονται
μοι
λαος
¹⁷ διο
εξελθετε
εκ
μεσου
αυτων
και
αφορισθητε
λεγει

κυριος
και
ακαθαρτου
μη
απτεσθε
καγω
εισδεξομαι
υμας
¹⁸ και
εσομαι
υμιν
εις
πατερα
και
υμεις
εσεσθε
μοι
εις
υιους
και
θυγατερας
λεγει
κυριος
παντοκρατωρ

7

¹ ταυτας
ουν
εχοντες
τας
επαγγελιας
αγαπητοι
καθαρισωμεν
εαυτους
απο
παντος
μολυσμου
σαρκος

και
πνευματος
επιτελουντες
αγιωσυνην
εν
φοβω
θεου
² χωρησατε
ημας
ουδενα
ηδικησαμεν
ουδενα
εφθειραμεν
ουδενα
επλεονεκτησαμεν
³ ου
προς
κατακρισιν
λεγω
προειρηκα
γαρ
οτι
εν
ταις
καρδιαις
ημων
εστε
εις
το
συναποθανειν
και
συζην
⁴ πολλη
μοι
παρρησια
προς
υμας

πολλη
μοι
καυχησις
υπερ
υμων
πεπληρωμαι
τη
παρακλησει
υπερπερισσευομαι
τη
χαρα
επι
παση
τη
θλιψει
ημων
⁵ και
γαρ
ελθοντων
ημων
εις
μακεδονιαν
ουδεμιαν
εσχηκεν
ανεσιν
η
σαρξ
ημων
αλλ
εν
παντι
θλιβομενοι
εξωθεν
μαχαι
εσωθεν
φοβοι
⁶ αλλ

ο
παρακαλων
τους
ταπεινους
παρεκαλεσεν
ημας
ο
θεος
εν
τη
παρουσια
τιτου
7ου
μονον
δε
εν
τη
παρουσια
αυτου
αλλα
και
εν
τη
παρακλησει
η
παρεκληθη
εφ
υμιν
αναγγελων
ημιν
την
υμων
επιποθησιν
τον
υμων
οδυρμον
τον
υμων

ζηλον
υπερ
εμου
ωστε
με
μαλλον
χαρηναι
⁸ οτι
ει
και
ελυπησα
υμας
εν
τη
επιστολη
ου
μεταμελομαι
ει
και
μετεμελομην
βλεπω
γαρ
οτι
η
επιστολη
εκεινη
ει
και
προς
ωραν
ελυπησεν
υμας
⁹ νυν
χαιρω
ουχ
οτι
ελυπηθητε
αλλ

οτι
ελυπηθητε
εις
μετανοιαν
ελυπηθητε
γαρ
κατα
θεον
ινα
εν
μηδενι
ζημιωθητε
εξ
ημων
¹⁰ η
γαρ
κατα
θεον
λυπη
μετανοιαν
εις
σωτηριαν
αμεταμελητον
κατεργαζεται
η
δε
του
κοσμου
λυπη
θανατον
κατεργαζεται
¹¹ ιδου
γαρ
αυτο
τουτο
το
κατα

θεον
 λυπηθηναι
 υμας
 ποσην
 κατειργασατο
 υμιν
 σπουδην
 αλλα
 απολογιαν
 αλλα
 αγανακτησιν
 αλλα
 φοβον
 αλλα
 επιποθησιν
 αλλα
 ζηλον
 αλλα
 εκδικησιν
 εν
 παντι
 συνεστησατε
 εαυτους
 αγνους
 ειναι
 εν
 τω
 πραγματι
¹² αρα
 ει
 και
 εγραψα
 υμιν
 ουχ
 εινεκεν
 * του

---

* 7:12 εινεκεν Variant: ενεκεν

αδικησαντος
 ουδε
 εινεκεν
 † του
 αδικηθεντος
 αλλ
 εινεκεν
 ‡ του
 φανερωθηναι
 την
 σπουδην
 υμων
 την
 υπερ
 ημων
 προς
 υμας
 ενωπιον
 του
 θεου
 13 δια
 τουτο
 παρακεκλημεθα
 επι
 δε
 § τη
 παρακλησει
 υμων
 περισσοτερωσ
 ** μαλλον
 εχαρημεν
 επι
 τη
 χαρα
 τιτου

---

† 7:12 εινεκεν Variant: ενεκεν ‡ 7:12 εινεκεν Variant: ενεκεν § 7:13
 δε Variant: OMIT δε ** 7:13 περισσοτερωσ Variant: περισσοτερωσ δε

οτι
αναπεπαυται
το
πνευμα
αυτου
απο
παντων
υμων
¹⁴ οτι
ει
τι
αυτω
υπερ
υμων
κεκαυχημαι
ου
κατησχυνθην
αλλ
ως
παντα
εν
αληθεια
ελαλησαμεν
υμιν
ουτως
και
η
καυχησις
ημων
η
επι
τιτου
αληθεια
εγενηθη
¹⁵ και
τα
σπλαγχνα
αυτου

περισσοτερωσ
εισ
υμασ
εστιν
αναμιμνησκομενου
την
παντων
υμων
υπακοην
ωσ
μετα
φοβου
και
τρομου
εδεξασθε
αυτον
¹⁶ χαιρω
οτι
εν
παντι
θαρρω
εν
υμιν

8

¹ γνωριζομεν
δε
υμιν
αδελφοι
την
χαριν
του
θεου
την
δεδομενην
εν
ταισ
εκκλησιαις

της
μακεδονιας
² οτι
εν
πολλη
δοκιμη
θλιψεως
η
περισσεια
της
χαρας
αυτων
και
η
κατα
βαθους
πτωχεια
αυτων
επερισσευσεν
εις
τον
πλουτον
της
απλοτητος
αυτων
³ οτι
κατα
δυναμιν
μαρτυρω
και
υπερ
δυναμιν
αυθαιρετοι
⁴ μετα
πολλης
παρακλησεως
δεομενοι

ημων
την
χαριν
και
την
κοινωνιαν
της
διακονιας
της
εις
τους
αγιους
⁵ και
ου
καθως
ηλπισαμεν
αλλ
εαυτους
εδωκαν
πρωτον
τω
κυριω
και
ημιν
δια
θεληματος
θεου
⁶ εις
το
παρακαλεσαι
ημας
τιτον
ινα
καθως
προενηρξατο
ουτως
και
επιτελεση

εις
υμας
και
την
χαριν
ταυτην
⁷ αλλ
ωσπερ
εν
παντι
περισσευετε
πιστει
και
λογω
και
γνωσει
και
παση
σπουδη
και
τη
εξ
υμων
εν
ημιν
αγαπη
ινα
και
εν
ταυτη
τη
χαριτι
περισσευητε
⁸ ου
κατ
επιταγην
λεγω
αλλα

δια
της
ετερων
σπουδης
και
το
της
υμετερας
αγαπης
γνησιον
δοκιμαζων
⁹ γινωσκετε
γαρ
την
χαριν
του
κυριου
ημων
ιησου
χριστου
οτι
δι
υμας
επτωχευσεν
πλουσιος
ων
ινα
υμεις
τη
εκεινου
πτωχεια
πλουτησητε
¹⁰ και
γνωμην
εν
τουτω
διδωμι
τουτο

γάρ
υμιν
συμφερεί
οιτινες
ου
μονον
το
ποιησαι
αλλα
και
το
θελειν
προενηρξασθε
απο
περυσι
¹¹ νυνι
δε
και
το
ποιησαι
επιτελεσατε
οπως
καθαπερ
η
προθυμια
του
θελειν
ουτως
και
το
επιτελεσαι
εκ
του
εχειν
¹² ει
γάρ
η
προθυμια

προκειται
καθο
εαν
εχη
τις
ευπροσδεκτος
ου
καθο
ουκ
εχει
13 ου
γαρ
ινα
αλλοις
ανεσις
υμιν
δε
θλιψις
αλλ
εξ
ισοτητος
εν
τω
νυν
καιρω
το
υμων
περισσευμα
εις
το
εκεινων
υστερημα
14 ινα
και
το
εκεινων
περισσευμα
γενηται

εις
το
υμων
υστερημα
οπως
γενηται
ισοτης
¹⁵ καθως
γεγραπται
ο
το
πολυ
ουκ
επλεονασεν
και
ο
το
ολιγον
ουκ
ηλαττονησεν
¹⁶ χαρις
δε
τω
θεω
τω
διδοντι
την
αυτην
σπουδην
υπερ
υμων
εν
τη
καρδια
τιτου
¹⁷ οτι
την
μεν

παρακλησιν
εδεξατο
σπουδαιοτερος
δε
υπαρχων
αυθαιρετος
εξηλθεν
προς
υμας
¹⁸ συνεπεμψαμεν
δε
μετ
αυτου
τον
αδελφον
ου
ο
επαινος
εν
τω
ευαγγελιω
δια
πασων
των
εκκλησιων
¹⁹ ου
μονον
δε
αλλα
και
χειροτονηθεις
υπο
των
εκκλησιων
συνεκδημος
ημων
συν

τη
χαριτι
ταυτη
τη
διακονουμενη
υφ
ημων
προς
την
αυτου
του
κυριου
δοξαν
και
προθυμιαν
ημων
²⁰ στελλομενοι
τουτο
μη
τις
ημας
μωμησηται
εν
τη
αδροτητι
ταυτη
τη
διακονουμενη
υφ
ημων
²¹ προνοουμενοι
καλα
ου
μονον
ενωπιον
κυριου
αλλα
και

ενωπιον
ανθρωπων
²² συνεπεμψαμεν
δε
αυτοις
τον
αδελφον
ημων
ον
εδοκιμασαμεν
εν
πολλοις
πολλακις
σπουδαιον
οντα
νυνι
δε
πολυ
σπουδαιοτερον
πεποιθησει
πολλη
τη
εις
υμας
²³ ειτε
υπερ
τιτου
κοινωνος
εμος
και
εις
υμας
συνεργος
ειτε
αδελφοι
ημων
αποστολοι
εκκλησιων

δοξα
χριστου
²⁴ την
ουν
ενδειξιν
της
αγαπης
υμων
και
ημων
καυχησης
υπερ
υμων
εις
αυτους
ενδειξασθε
εις
προσωπον
των
εκκλησιων

9

¹ περι
μεν
γαρ
της
διακονιας
της
εις
τους
αγιους
περισσον
μοι
εστιν
το
γραφειν
υμιν
² οιδα

γάρ
την
προθυμiam
υμων
ην
υπερ
υμων
καυχωμαι
μακεδοσιν
οτι
αχαια
παρεσκευασται
απο
περυσι
και
ο
εξ
υμων
ζηλος
ηρεθισεν
τους
πλειονας
³επεμψα
δε
τους
αδελφους
ινα
μη
το
καυχημα
ημων
το
υπερ
υμων
κενωθη
εν
τω
μερει

τουτω
ινα
καθως
ελεγον
παρεσκευασμενοι
ητε
⁴μηπως
εαν
ελθωσιν
συν
εμοι
μακεδονες
και
ευρωσιν
υμας
απαρασκευαστους
καταισχυνηθωμεν
ημεις
ινα
μη
λεγωμεν
υμεις
εν
τη
υποστασει
ταυτη
της
καυχησεως
⁵αναγκαιον
ουν
ηγησαμην
παρακαλεσαι
τους
αδελφους
ινα
προελθωσιν
εις
υμας

και
προκαταρτισωσιν
την
προκατηγγελημενην
ευλογιαν
υμων
ταυτην
ετοιμην
ειναι
ουτως
ως
ευλογιαν
και
μη
ως
πλεονεξιαν
⁶ τουτο
δε
ο
σπειρων
φειδομενωσ
φειδομενωσ
και
θερισει
και
ο
σπειρων
επ
ευλογιας
επ
ευλογιας
και
θερισει
⁷ εκαστος
καθως
προαιρειται
τη

καρδια
μη
εκ
λυτης
η
εξ
αναγκης
ιλαρον
γαρ
δοτην
αγαπα
ο
θεος
⁸ δυνατος
δε
ο
θεος
πασαν
χαριν
περισσευσαι
εις
υμας
ινα
εν
παντι
παντοτε
πασαν
αυταρκειαν
εχοντες
περισσευητε
εις
παν
εργον
αγαθον
⁹ καθως
γεγραπται
εσκορπισεν
εδωκεν

τοις
πενησιν
η
δικαιοσυνη
αυτου
μενει
εις
τον
αιωνα
¹⁰ ο
δε
επιχορηγων
σπερμα
τω
σπειροντι
και
αρτον
εις
βρωσιν
χορηγησαι
και
πληθυναι
τον
σπορον
υμων
και
αυξησαι
τα
γενηματα
της
δικαιοσυνης
υμων
¹¹ εν
παντι
πλουτιζομενοι
εις
πασαν
απλοτητα

ητις
κατεργάζεται
δι
ημων
ευχαριστιαν
τω
θεω
¹² οτι
η
διακονια
της
λειτουργιας
ταυτης
ου
μονον
εστιν
προσαναπληρουσα
τα
υστερηματα
των
αγιων
αλλα
και
περισσευουσα
δια
πολλων
ευχαριστιων
τω
θεω
¹³ δια
της
δοκιμης
της
διακονιας
ταυτης
δοξαζοντες
τον

θεον
επι
τη
υποταγη
της
ομολογιας
υμων
εις
το
ευαγγελιον
του
χριστου
και
απλοτητι
της
κοινωνιας
εις
αυτους
και
εις
παντας
¹⁴ και
αυτων
δεησει
υπερ
υμων
επιποθουντων
υμας
δια
την
υπερβαλλουσαν
χαριν
του
θεου
εφ
υμιν
¹⁵ χαρις
δε

τω
θεω
επι
τη
ανεκδιηγητω
αυτου
δωρεα

10

¹ αυτος
δε
εγω
παυλος
παρακαλω
υμας
δια
της
πραοτητος
και
επιεικειας
του
χριστου
ος
κατα
προσωπον
μεν
ταπεινος
εν
υμιν
απων
δε
θαρρω
εις
υμας
² δεομαι
δε
το
μη

παρων
θαρρησαι
τη
πεποιθησει
η
λογιζομαι
τολμησαι
επι
τινας
τους
λογιζομενους
ημας
ως
κατα
σαρκα
περιπατουντας
³ εν
σαρκι
γαρ
περιπατουντες
ου
κατα
σαρκα
στρατευομεθα
⁴ τα
γαρ
οπλα
της
στρατειας
ημων
ου
σαρκικα
αλλα
δυνατα
τω
θεω
προς

καθαιρεσιν
οχυρωματων
⁵ λογισμους
καθαιρουντες
και
παν
υψωμα
επαιρομενον
κατα
της
γνωσεως
του
θεου
και
αιχμαλωτιζοντες
παν
νοημα
εις
την
υπακοην
του
χριστου
⁶ και
εν
ετοιμω
εχοντες
εκδικησαι
πασαν
παρακοην
οταν
πληρωθη
υμων
η
υπακοη
⁷ τα
κατα
προσωπον
βλεπετε

ει
τις
πεποιθεν
εαυτω
χριστου
ειναι
τουτο
λογιζεσθω
παλιν
αφ
εαυτου
οτι
καθως
αυτος
χριστου
ουτως
και
ημεις
χριστου
⁸ εαν
τε
γαρ
και
περισσοτερον
τι
καυχησωμαι
περι
της
εξουσιας
ημων
ης
εδωκεν
ο
κυριος
ημιν
εις
οικοδομην
και

ουκ
εις
καθαιρεσιν
υμων
ουκ
αισχυνθησομαι
⁹ ινα
μη
δοξω
ως
αν
εκφοβειν
υμας
δια
των
επιστολων
¹⁰ οτι
αι
μεν
επιστολαι
φησιν
βαρειαι
και
ισχυραι
η
δε
παρουσια
του
σωματος
ασθενης
και
ο
λογος
εξουθενημενος
¹¹ τουτο
λογιζεσθω
ο

τοιουτος
οτι
οιοι
εσμεν
τω
λογω
δι
επιστολων
αποντες
τοιουτοι
και
παροντες
τω
εργω
¹² ου
γαρ
τολμωμεν
εγκριναι
η
συγκριναι
εαυτους
τισιν
των
εαυτους
συνιστανοντων
αλλα
αυτοι
εν
εαυτοις
εαυτους
μετρουντες
και
συγκρινοντες
εαυτους
εαυτοις
ου
συνιουσιν
¹³ ημεις

δε
ουχι
εις
τα
αμετρα
καυχησομεθα
αλλα
κατα
το
μετρον
του
κανονος
ου
εμερισεν
ημιν
ο
θεος
μετρου
εφικεσθαι
αχρι
και
υμων
¹⁴ου
γαρ
ως
μη
εφικνουμενοι
εις
υμας
υπερεκτεινομεν
εαυτους
αχρι
γαρ
και
υμων
εφθασαμεν
εν
τω

ευαγγελιω
του
χριστου
¹⁵ ουκ
εις
τα
αμετρα
καυχωμενοι
εν
αλλοτριους
κοποις
ελπιδα
δε
εχοντες
αυξανομενης
της
πιστεως
υμων
εν
υμιν
μεγαλυνθηναι
κατα
τον
κανονα
ημων
εις
περισσειαν
¹⁶ εις
τα
υπερεκεινα
υμων
ευαγγελισασθαι
ουκ
εν
αλλοτριω
κανονι
εις
τα

ετοιμα
 καυχησασθαι
¹⁷ο
 δε
 καυχωμενος
 εν
 κυριω
 καυχασθω
¹⁸ου
 γαρ
 ο
 εαυτον
 συνιστων
 εκεινος
 εστιν
 δοκιμος
 αλλ
 ον
 ο
 κυριος
 συνιστησιν

11

¹οφελον
 ανειχεσθε
 μου
 μικρον
 τη
 αφροσυνη
 αλλα
 και
 ανεχεσθε
 μου
²ζηλω
 γαρ
 υμας
 θεου
 ζηλω

ηρμσαμην
γαρ
υμας
ενι
ανδρι
παρθενον
αγνην
παραστησαι
τω
χριστω
³φοβουμαι
δε
μηπως
ως
ο
οφισ
ευαν
εξηπατησεν
εν
τη
πανουργια
αυτου
ουτως
φθαρη
τα
νοηματα
υμων
απο
της
απλοτητος
της
εις
τον
χριστον
⁴ει
μεν
γαρ
ο

ερχομενος
 αλλον
 ιησουν
 κηρυσσει
 ον
 ουκ
 εκηρυξαμεν
 η
 πνευμα
 ετερον
 λαμβανετε
 ο
 ουκ
 ελαβετε
 η
 ευαγγελιον
 ετερον
 ο
 ουκ
 εδεξασθε
 καλως
 ηνειχεσθε
 * ⁵ λογιζομαι
 γαρ
 μηδεν
 υστερηκεναι
 των
 υπερ
 λιαν
 αποστολων
⁶ ει
 δε
 και
 ιδιωτης
 τω
 λογω

---

* 11:4 ηνειχεσθε Variant: ανειχεσθε

αλλ
ου
τη
γνωσει
αλλ
εν
παντι
φανερωθεντες
εν
πασιν
εις
υμας
⁷ η
αμαρτιαν
εποιησα
εμαυτον
ταπεινων
ινα
υμεις
υψωθητε
οτι
δωρεαν
το
του
θεου
ευαγγελιον
ευηγγελισαμην
υμιν
⁸ αλλας
εκκλησιας
εσυλησα
λαβων
οψωνιον
προς
την
υμων
διακονιαν

⁹ και
παρων
προς
υμας
και
υστερηθεις
ου
κατεναρκησα
ουδενος
το
γαρ
υστερημα
μου
προσανεπληρωσαν
οι
αδελφοι
ελθοντες
απο
μακεδονιας
και
εν
παντι
αβαρη
υμιν
εμαυτον
ετηρησα
και
τηρησω
¹⁰ εστιν
αληθεια
χριστου
εν
εμοι
οτι
η
καυχησις
αυτη
ου

φραγησεται
εις
εμε
εν
τοις
κλιμασιν
της
αχαιας
¹¹ δια
τι
οτι
ουκ
αγαπω
υμας
ο
θεος
οιδεν
¹² ο
δε
ποιω
και
ποιησω
ινα
εκκοψω
την
αφορμην
των
θελοντων
αφορμην
ινα
εν
ω
καυχωνται
ευρεθωσιν
καθως
και
ημεις
¹³ οι

γάρ
τοιούτοι
ψευδαποστολοι
εργαται
δολιοι
μετασχηματιζομενοι
εις
αποστολους
χριστου
¹⁴ και
ου
θαυμαστον
αυτος
γάρ
ο
σατανας
μετασχηματιζεται
εις
αγγελον
φωτος
¹⁵ ου
μεγα
ουν
ει
και
οι
διακονοι
αυτου
μετασχηματιζονται
ως
διακονοι
δικαιοσυνης
ων
το
τελος
εσται
κατα
τα

εργα
αυτων
¹⁶ παλιν
λεγω
μη
τις
με
δοξη
αφρονα
ειναι
ει
δε
μηγε
καν
ως
αφρονα
δεξασθε
με
ινα
καγω
μικρον
τι
καυχησωμαι
¹⁷ ο
λαλω
ου
λαλω
κατα
κυριον
αλλ
ως
εν
αφροσυνη
εν
ταυτη
τη
υποστασει
της

καυχησεως
18 επει
πολλοι
καυχωνται
κατα
την
σαρκα
καγω
καυχησομαι
19 ηδεως
γαρ
ανεχεσθε
των
αφρονων
φρονιμοι
οντες
20 ανεχεσθε
γαρ
ει
τις
υμας
καταδουλοι
ει
τις
κατεσθιει
ει
τις
λαμβάνει
ει
τις
επαιρεται
ει
τις
υμας
εις
προσωπον
δερει
21 κατα

ατιμιαν
λεγω
ως
οτι
ημεις
ησθησαμεν
εν
ω
δ
αν
τις
τολμα
εν
αφροσυνη
λεγω
τολμω
καγω
²² εβραιοι
εισιν
καγω
ισραηλιται
εισιν
καγω
σπερμα
αβρααμ
εισιν
καγω
²³ διακονοι
χριστου
εισιν
παραφρονων
λαλω
υπερ
εγω
εν
κοποις
περισσοτερως

εν
πληγαίς
υπερβαλλοντως
εν
φυλακαίς
περισσοτερωσ
εν
θανάτοις
πολλακίς
²⁴ υπο
ιουδαίων
πεντακίς
τεσσαρακοντα
παρα
μιαν
ελαβον
²⁵ τρις
εραβδισθην
απαξ
ελιθασθην
τρις
εναυαγησα
νυχθημερον
εν
τω
βυθω
πεποιηκα
²⁶ οδοιποριαίς
πολλακίς
κινδυνοίς
ποταμών
κινδυνοίς
ληστών
κινδυνοίς
εκ
γενους

κινδυνοις
εξ
εθνων
κινδυνοις
εν
πολει
κινδυνοις
εν
ερημια
κινδυνοις
εν
θαλασση
κινδυνοις
εν
ψευδαδελφοις
²⁷ εν
κοπω
και
μοχθω
εν
αγρυπνιαις
πολλακις
εν
λιμω
και
διψει
εν
νηστειαις
πολλακις
εν
ψυχει
και
γυμνοτητι
²⁸ χωρις
των
παρεκτος
η
επισυστασις

μου
η
καθ
ημεραν
η
μεριμνα
πασων
των
εκκλησιων
²⁹ τις
ασθενει
και
ουκ
ασθενω
τις
σκανδαλιζεται
και
ουκ
εγω
πυρουμαι
³⁰ ει
καυχασθαι
δει
τα
της
ασθενειας
μου
καυχησομαι
³¹ ο
θεος
και
πατηρ
του
κυριου
ιησου
χριστου
οιδεν
ο

ων
ευλογητος
εις
τους
αιωνας
οτι
ου
ψευδομαι
³² εν
δαμασκω
ο
εθναρχης
αρετα
του
βασιλεως
εφρουρει
την
δαμασκηνων
πολιν
πιασαι
με
θελων
³³ και
δια
θυριδος
εν
σαργανη
εχαλασθην
δια
του
τειχους
και
εξεφυγον
τας
χειρας
αυτου

12

¹ καυχασθαι
δη
ου
συμφερει
μοι
ελευσομαι
γαρ
εις
οπτασιας
και
αποκαλυψεις
κυριου
² οίδα
ανθρωπον
εν
χριστω
προ
ετων
δεκατεσσαρων
ειτε
εν
σωματι
ουκ
οίδα
ειτε
εκτος
του
σωματος
ουκ
οίδα
ο
θεος
οιδεν
αρπαγεντα
τον
τοιουτον
εως

τρίτου
ουρανού
³ και
οὐρανό
τον
τοιούτον
ἀνθρώπον
εἴτε
ἐν
σώματι
εἴτε
ἐκτός
τοῦ
σώματος
οὐκ
οὐρανό
ὁ
θεός
οὐδὲν
⁴ ὅτι
ἠρπάγη
εἰς
τον
παραδείσον
καὶ
ἠκούσεν
ἀρρητὰ
ῥήματα
ἀ
οὐκ
ἐξόν
ἀνθρώπῳ
λαλῆσαι
⁵ ὑπὲρ
τοῦ
τοιούτου
καυχῆσομαι
ὑπὲρ

δε
εμαυτου
ου
καυχησομαι
ει
μη
εν
ταις
ασθενειαις
μου
⁶ εαν
γαρ
θελησω
καυχησασθαι
ουκ
εσομαι
αφρων
αληθειαν
γαρ
ερω
φειδομαι
δε
μη
τις
εις
εμε
λογισηται
υπερ
ο
βλεπει
με
η
ακουει
τι
εξ
εμου
⁷ και
τη

υπερβολη
των
αποκαλυψεων
ινα
μη
υπεραιρωμαι
εδοθη
μοι
σκολοψ
τη
σαρκι
αγγελος
σαταν
ινα
με
κολαφιζη
ινα
μη
υπεραιρωμαι
⁸ υπερ
τουτου
τρεις
τον
κυριον
παρεκαλεσα
ινα
αποστη
απ
εμου
⁹ και
ειρηκεν
μοι
αρκει
σοι
η
χαρις
μου
η

γάρ
δυναμεις
μου
εν
ασθενεια
τελειουται
ηδιστα
ουν
μαλλον
καυχησομαι
εν
ταις
ασθενειαις
μου
ινα
επισκηνωση
επ
εμε
η
δυναμεις
του
χριστου
¹⁰ διο
ευδοκω
εν
ασθενειαις
εν
υβρεσιν
εν
αναγκαις
εν
διωγμοις
εν
στενοχωριαις
υπερ
χριστου
οταν
γάρ

ασθενω
τοτε
δυνατος
ειμι
¹¹ γεγονα
αφρων
καυχωμενος
υμεις
με
ηναγκασατε
εγω
γαρ
ωφειλον
υφ
υμων
συνιστασθαι
ουδεν
γαρ
υστερησα
των
υπερ
λιαν
αποστολων
ει
και
ουδεν
ειμι
¹² τα
μεν
σημεια
του
αποστολου
κατειργασθη
εν
υμιν
εν
παση
υπομονη

εν
σημείοις
και
τερασιν
και
δυναμεισιν
¹³ τι
γαρ
εστιν
ο
ηττηθητε
υπερ
τας
λοιπας
εκκλησιας
ει
μη
οτι
αυτος
εγω
ου
κατεναρκησα
υμων
χαρισασθε
μοι
την
αδικιαν
ταυτην
¹⁴ ιδου
τριτον
ετοιμως
εχω
ελθειν
προς
υμας
και
ου
καταναρκησω

υμων
ου
γαρ
ζητω
τα
υμων
αλλα
υμας
ου
γαρ
οφειλει
τα
τεκνα
τοις
γονευσιν
θησαυριζειν
αλλ
οι
γονεις
τοις
τεκνοις
¹⁵ εγω
δε
ηδιστα
δαπανησω
και
εκδαπανηθησομαι
υπερ
των
ψυχων
υμων
ει
και
περισσοτερως
υμας
αγαπων
ηττον
αγαπωμαι

¹⁶ εστω
δε
εγω
ου
κατεβαρησα
υμας
αλλ
υπαρχων
πανουργος
δολω
υμας
ελαβον
¹⁷ μη
τινα
ων
απεσταλκα
προς
υμας
δι
αυτου
επλεονεκτησα
υμας
¹⁸ παρεκαλεσα
τιτον
και
συναπεστειλα
τον
αδελφον
μη
τι
επλεονεκτησεν
υμας
τιτος
ου
τω
αυτω
πνευματι
περιεπατησαμεν

ου
τοις
αυτοις
ιχνεσιν
¹⁹ παλιν
δοκειτε
οτι
υμιν
απολογουμεθα
κατενωπιον
του
θεου
εν
χριστω
λαλουμεν
τα
δε
παντα
αγαπητοι
υπερ
της
υμων
οικοδομης
²⁰ φοβουμαι
γαρ
μηπως
ελθων
ουχ
οιους
θελω
ευρω
υμας
καγω
ευρεθω
υμιν
οιον
ου
θελετε

μηπως
ερεις
ζηλοι
θυμοι
εριθειαι
καταλαλαι
ψιθυρισμοι
φυσιωσεις
ακαταστασιαι
²¹μη
παλιν
ελθοντα
με
ταπεινωσει
* ο
θεος
μου
προς
υμας
και
πενθησω
πολλους
των
προημαρτηκοτων
και
μη
μετανοησαντων
επι
τη
ακαθαρσια
και
πορνεια
και
ασελγεια
η
επραξαν

---

* **12:21** ταπεινωσει Variant: ταπεινωση

13

¹ τριτον
τουτο
ερχομαι
προς
υμας
επι
στοματος
δυο
μαρτυρων
και
τριων
σταθησεται
παν
ρημα
² προειρηκα
και
προλεγω
ως
παρων
το
δευτερον
και
απων
νυν
γραφω
τοις
προημαρτηκοσιν
και
τοις
λοιποις
πασιν
οτι
εαν
ελθω
εις
το
παλιν

ου
φεισομαι
³ επει
δοκιμην
ζητειτε
του
εν
εμοι
λαλουντος
χριστου
ος
εις
υμας
ουκ
ασθενει
αλλα
δυνατει
εν
υμιν
⁴ και
γαρ
ει
εσταυρωθη
εξ
ασθενειας
αλλα
ζη
εκ
δυναμεως
θεου
και
γαρ
ημεις
ασθενουμεν
εν
αυτω
αλλα
ζησομεθα

συν
αυτω
εκ
δυναμεως
θεου
εις
υμας
⁵ εαυτους
πειραζετε
ει
εστε
εν
τη
πιστει
εαυτους
δοκιμαζετε
η
ουκ
επιγινωσκετε
εαυτους
οτι
ιησους
χριστος
εν
υμιν
εστιν
ει
μη
τι
αδοκιμοι
εστε
⁶ ελπιζω
δε
οτι
γνωσεσθε
οτι
ημεις
ουκ

εσμεν
αδοκιμοι
⁷ ευχομαι
δε
προς
τον
θεον
μη
ποιησαι
υμας
κακον
μηδεν
ουχ
ινα
ημεις
δοκιμοι
φανωμεν
αλλ
ινα
υμεις
το
καλον
ποιητε
ημεις
δε
ως
αδοκιμοι
ωμεν
⁸ ου
γαρ
δυναμεθα
τι
κατα
της
αληθειας
αλλ
υπερ

της
αληθειας
⁹ χαιρομεν
γαρ
οταν
ημεις
ασθενωμεν
υμεις
δε
δυνατοι
ητε
τουτο
δε
και
ευχομεθα
την
υμων
καταρτισιν
¹⁰ δια
τουτο
ταυτα
απων
γραφω
ινα
παρων
μη
αποτομωσ
χρησωμαι
κατα
την
εξουσιαν
ην
εδωκεν
μοι
ο
κυριος
εις
οικοδομην

και
ουκ
εις
καθαιρεσιν
¹¹λοιπον
αδελφοι
χαιρετε
καταρτιζεσθε
παρακαλεισθε
το
αυτο
φρονειτε
ειρηνευετε
και
ο
θεος
της
αγαπης
και
ειρηνης
εσται
μεθ
υμων
¹²ασπασασθε
αλληλους
εν
αγιω
φιληματι
¹³ασπαζονται
υμας
οι
αγιοι
παντες
¹⁴η
χαρις
του
κυριου
ιησου

χριστου
και
η
αγαπη
του
θεου
και
η
κοινωνια
του
αγιου
πνευματος
μετα
παντων
υμων
αμην

Ἡ Καινὴ Διαθήκη
The Greek New Testament according to the Byzantine Text
form. 2000 Revision.

Public Domain

Language: Ελληνική (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2021-04-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 19 Oct 2021 from source files dated 17 Oct 2021

b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e